

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas proposition 1997/98:167 om ändringar i lagen (1993:599) om radiokommunikation, m.m. Utskottet tillstyrker regeringens lagförslag som innebär bl.a. att prövning av ansökningar om innehav och användning av radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar skall ske efter ett förfarande med allmän inbjudan till ansökan, om det kan antas att tillgängligt frekvensutrymme inte medger att tillstånd ges åt alla som vill driva sådan verksamhet. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1999. Två motioner, väckta dels med anledning av den ovannämnda propositionen, dels under den allmänna motionstiden år 1998, bl.a. om att inbjudningsförfarandet skall avse all radioanvändning, dvs. bl.a. också radio och TV riktad till allmänheten, avstyrks.

Till betänkandet har fogats en reservation av utskottets moderata ledamöter.

Propositionen

Regeringen (Kommunikationsdepartementet) föreslår i proposition 1997/98:167 att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i telelagen (1993:597),
2. lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation.

Lagförslagen är fogade som *bilaga* till betänkandet.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa ändringar i lagen (1993:599) om radiokommunikation. Om det kan antas att det på grund av frekvensbrist inte är möjligt att meddela tillstånd för innehav och användning av radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar åt alla som vill driva verksamheten skall prövningen ske efter ett särskilt inbjudningsförfarande. Detta förfarande skall inte tillämpas när det gäller utsändning av program i ljudradio och television samt annat därmed likställt enligt yttrandefrihetsgrundlagen.

För att Sverige skall kunna uppfylla sina förpliktelser i Europeiska unionen föreslås vissa ytterligare ändringar i lagen om radiokommunikation och i telelagen (1993:597).

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1999.

Motionerna

Motion med anledning av propositionen

1997/98:T59 av Per Westerberg m.fl. (m) vari yrkas

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om införande av ett anbudsförfarande vid fördelning av radiofrekvenser,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att alla former av radioanvändning skall grunda sig på samma regelverk,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om konkurrens inom radiokommunikationsområdet.

Motion från den allmänna motionstiden 1998

1998/99:T220 av Per-Richard Molén m.fl. (m) vari yrkas

11. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om tele- och radiokommunikation.

Utskottet

Förslag till lag om ändring i telelagen

Propositionen

Av 20 b § första stycket 2 telelagen (1993:597) följer att teleoperatörer med ett betydande inflytande på marknaden skall publicera sina taxor för samtrafik. Om en sådan taxa inte stämmer överens med lagen eller villkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får tillsynsmyndigheten med stöd av fjärde stycket besluta att den skall ändras. Artikel 7.3 i samtrafikdirektivet (97/33/EG) innebär att inte bara taxor utan också andra villkor för samtrafik skall offentliggöras och kunna ändras av tillsynsmyndigheten. Regeringen föreslår nu att bestämmelserna i telelagen ändras i enlighet med direktivet. Härvid bör enligt regeringen uttrycket *offentliggöra* användas. Därmed klargörs nämligen att villkoren inte behöver ges ut i tryckt form utan kan offentliggöras på ett lämpligt sätt för att berörda parter enkelt skall få tillgång till dem.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har ingen erinran mot regeringens förslag och tillstyrker således att telelagen ändras i enlighet med vad som föreslås i propositionen.

Förslag till lag om ändring i lagen om radiokommunikation

Propositionen

Enligt lagen (1993:599) om radiokommunikation krävs tillstånd för innehav och användning av radiosändare. Frågor om tillstånd enligt lagen prövas av Post- och telestyrelsen. I 9 § anges förutsättningarna för prövningen. Tillstånd skall sålunda meddelas om radiosändaren i tekniskt hänseende uppfyller rimliga krav på en effektiv frekvensanvändning och det kan antas att sändaren inte kommer att användas på ett sätt som medför risk för att annan tillåten radioanvändning blir skadligt påverkad. Det skall vidare kunna antas att användningen inte kommer att hindra sådan radiokommunikation som är särskilt viktig med hänsyn till den fria åsiktsbildningen eller inkräkta på frekvensutrymme som behövs för försvaret. Slutligen får inte radioanvändningen ta i anspråk frekvensutrymme som behövs för att en rimlig beredskap för utveckling av befintliga och nya radioanvändningar skall kunna upprätthållas.

I fall då sändaren skall användas för sådan verksamhet som kräver medgivande enligt annan lag krävs att sådant medgivande föreligger. Exempelvis måste tillstånd enligt radio- och TV-lagen (1996:844) föreligga innan tillstånd enligt lagen om radiokommunikation kan meddelas. Ett annat exempel gäller mobila teletjänster för vilka krävs tillstånd enligt 12 § telelagen (1993:597).

Tillståndsgivning för radioanvändning skall ske med utgångspunkt i att användningen av frekvenser skall vara så effektiv som möjligt och att en sökande skall ges tillstånd till önskad användning av visst frekvensutrymme.

När det finns flera sökande för användning av samma frekvensutrymme saknas det enligt regeringen för närvarande regler som ger tillräcklig vägledning för ett eventuellt urval bland de sökande. Frågan om tillståndsprövning vid införande av nya radioanvändningar behandlades i förarbetena till nuvarande lagstiftning (prop. 1992/93:200, s. 210 f.f.). Där angavs bl.a. att det inom ramen för de i lagen föreslagna bedömningsgrunderna borde vara möjligt för tillståndsmyndigheten att tillämpa ett förfarande med inbjudan till ansökan avseende en bestämd radiotjänst. Samtidigt uttalades att det kunde finnas anledning att överväga om de förutsättningar som skulle gälla för den nya radiotjänsten var av den arten att det krävdes en särskild lagstiftning som gav ramen för dels ett inbjudningsförfarande, dels de ytterligare bedömningsgrunder som skulle reglera prövning av vem som skulle tilldelas rätten att bedriva tjänsten. Det borde ankomma på tillståndsmyndigheten att till regeringen anmäla om det fanns behov av sådana lagregler.

Post- och telestyrelsen har i skrivelse den 7 januari 1998 anfört att den tekniska utvecklingen, och den tid det tar att få fram en lagstiftning, inte gör den

i förarbetena angivna ordningen ändamålsenlig. Behovet av ett inbjudningsförfarande kan uppstå mycket snabbt. Därför har styrelsen föreslagit att det i lagen införs en skyldighet att använda ett inbjudningsförfarande när tillstånd skall meddelas för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar, om det kan antas att tillgängligt frekvensutrymme inte är tillräckligt för att tillstånd skall kunna meddelas alla som vill bedriva sådan verksamhet.

Regeringen säger sig dela Post- och telestyrelsens uppfattning. Om det råder frekvensbrist för en ny eller väsentligt ändrad radioanvändning är det sålunda enligt regeringens bedömning inte tillfredsställande från vare sig konkurrens- eller effektivitetssynpunkt att den som först kommer in med en ansökan blir den som får tillstånd. Därför bör ett inbjudningsförfarande användas, så även när en redan etablerad radioanvändning får ökat frekvensutrymme eller tar mindre frekvensutrymme i anspråk. I sistnämnda fall bör inbjudan endast avse det utrymme som blivit tillgängligt.

Regeringen föreslår vidare att viss radioanvändning inte skall bli föremål för inbjudningsförfarande enligt lagen om radiokommunikation. Undantag föreslås sålunda för nya eller väsentligt ändrade mobila teletjänster beträffande vilka ett inbjudningsförfarande skall tillämpas enligt 12 § telelagen. Vidare undantas enligt regeringens förslag sådan radioanvändning som avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen. Slutligen bör användning för privat bruk undantas.

På motsvarande sätt som i fråga om mobila teletjänster anser regeringen att föreskrifter om de urvalskriterier som skall gälla vid det inbjudningsförfarande det nu är fråga om bör kunna meddelas genom författning av lägre valör än lag. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillståndsmyndigheten föreslås i konsekvens härmed få bemyndigande att meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall gälla vid urvalet. Regeringen betonar att det föreslagna bemyndigandet att föreskriva urvalskriterier inte omfattar sådana sändningar som faller under yttrandefrihetsgrundlagen.

Motionerna

I motionerna 1997/98:T59 av Per Westerberg m.fl. (m) och 1998/99:T220 av Per-Richard Molén m.fl. (m) anføres att alla former av radioanvändning bör grunda sig på samma regelverk. Alla typer av radioutsändningar konkurrerar om frekvensutrymmet. Detta gör det naturligt att fördelningen av frekvenser sker utifrån samma regler. Vidare uttalas att det pågår en sammanmältning av det som tidigare har kunnat definieras som tele-, data- respektive rundradiotjänster. Med den tekniska utveckling som pågår är det inte längre meningsfullt att ha skilda lagar för dessa områden, anser motionärerna.

Utskottets ställningstagande

Behovet av ett förfarande med allmän inbjudan

Utskottet konstaterar inledningsvis att den tekniska utvecklingen inom telekommunikationsområdet är mycket snabb. Nya eller väsentligt ändrade användningar gör anspråk på ett begränsat frekvensutrymme. Utskottet delar regeringens grundläggande bedömning att det i en sådan situation inte är rimligt, vare sig från effektivitets- eller konkurrenssynpunkt, att meddela tillstånd i den ordning ansökningar kommer in.

Beträffande *mobila teletjänster* infördes en ordning med allmän inbjudan till ansökan redan vid den nuvarande lagstiftningens tillkomst år 1993 (prop. 1992/93:200, bet. 1992/93:TU30, rskr. 1992/93:443). I 12 § telelagen (1993:597) finns sålunda en bestämmelse om att prövning av tillstånd för nya eller väsentligt ändrade mobila teletjänster skall ske efter ett förfarande med allmän inbjudan till ansökan om det kan antas att det frekvensutrymme som kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt alla som vill driva sådan verksamhet. Efter en lagändring år 1995 (prop. 1994/95:128, bet. 1994/95:TU17, rskr. 1994/95:271) gäller detsamma när det frekvensutrymme som avsatts för en mobil teletjänst utökas eller på annat sätt medger att ytterligare tillstånd meddelas utan att pågående användning begränsas. Inbjudningsförfarandet skall då avse endast det frekvensutrymme som härigenom blivit tillgängligt.

Nu föreslår regeringen att ett generellt förfarande med allmän inbjudan till ansökan skall införas för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar, när tillgängligt frekvensutrymme kan förväntas vara otillräckligt för att tillstånd skall kunna ges åt alla som vill bedriva sådan verksamhet. Post- och telestyrelsen har i den skrivelse som ligger till grund för propositionen anført att det, mot bakgrund av den tekniska utvecklingen och den tid det tar att genomföra ett lagstiftningsärende, inte är rimligt att tillämpa den ordning som förutsattes i förarbetena, nämligen att tillståndsmyndigheten skall följa utvecklingen och hos regeringen aktualisera behovet av lagstiftning. Utskottet delar denna uppfattning.

Undantag från tillämpningen av ett förfarande med allmän inbjudan

I propositionen föreslås att tre former av radioanvändning undantas från tillämpningen av förfarandet med allmän inbjudan, nämligen utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen, privat radioanvändning och radioanvändning som omfattas av 12 § telelagen, dvs. mobila teletjänster.

I motionerna 1997/98:T59 (m) och 1998/99:T220 (m) uttalas att förfarandet med allmän inbjudan bör avse alla former av radioanvändning, dvs. t.ex. även ljudradio och television riktad till allmänheten. Utskottet konstaterar att sådan användning förutsätter tillstånd också enligt särskild lagstiftning, nämligen radio- och TV-lagen (1996:844) och lokalradiolagen (1993:120). Enligt

utskottets mening bör den nu tillämpade ordningen med särskild prövning av radioanvändning med direkt koppling till yttrande- och informationsfriheten bibehållas. Utskottet är alltså inte berett att tillmötesgå motionärerna på denna punkt (jfr också nästa avsnitt).

Urvalskriterier i lag eller författning av lägre valör?

Frågan gäller huruvida de regler om urvalskriterier som skall gälla vid ett inbjudningsförfarande bör ges form av lag eller tas in i författning av lägre valör. Utskottet delar den bedömning som regeringen gör, nämligen att de användningar som här är aktuella inte är av den betydelse från yttrande- och informationsfrihetssynpunkt att de motiverar föreskrifter i lagform. Som nämnts ovan föreslås i propositionen uttryckligt undantag för radioanvändning som avser utsändning till allmänheten av ljudradioprogram och TV m.m. Detta undantag synes skapa garantier för att radioanvändningar av betydelse från yttrande- och informationsfrihetssynpunkt inte kommer att omfattas av förfarandet med allmän inbjudan. Därmed bör accepteras att urvalskriterier inte fastställs i lag. Utskottet ställer sig således bakom den ordning som föreslås i propositionen, nämligen att regeringen eller tillståndsmyndigheten får meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall tillämpas vid tillståndsprövningen. I sammanhanget vill utskottet erinra om att regeringen i samband med behandlingen av ett förslag om ändring av 12 § telelagen år 1995 (prop. 1994/95:128) uttalade att urvalskriterier, bestämda på annat sätt än utifrån lagens syften – t.ex. olika former av auktionsförfaranden och lottdragning – inte kunde anses utgöra saklig grund. I sitt av riksdagen godkända betänkande sade sig utskottet inte ha något att erinra mot denna bedömning (bet. 1994/95:TU17, rskr. 1994/95:271).

Behovet av en gemensam lagstiftning för tele-, data- och radiotjänster

I motion 1997/98:TU59 (m) uttalas att det pågår en sammansmältning av vad som hittills definierats som tele-, data- och rundradiotjänster. Enligt motionärerna blir det i framtiden omöjligt att ha separata lagstiftningar för dessa områden. Samma uppfattning redovisas i motion 1998/99:T220 (m). Utskottet vill med anledning härav erinra om att frågan om behovet av en integrerad lagstiftning på nämnda områden har uppmärksammats såväl inom Sverige som inom EU i övrigt. Sålunda har enligt regeringens bemyndigande den 3 juli 1997 tillkallats en särskild utredare med uppdrag att utreda behovet av, förutsättningarna för samt konsekvenserna av en samordning av lagstiftningarna för ljudradio, television, övrig radiokommunikation och televerksamhet. Utgångspunkten skall enligt direktiven (dir. 1997:95) vara att lagstiftningen bör underlätta utvecklingen av elektroniska informationstjänster och ta till vara medborgarnas, näringslivet och samhällets olika behov med avseende på sådana tjänster. Enligt vad utskottet har inhämtat skall utredningsuppdraget redovisas senast den 28 februari 1999. Inom EU har EG-kommissionen publicerat en grönbok om konvergens av telekommunikation, medier och

informationsteknik och dess följder för lagstiftningen. Grönboken har blivit föremål för ett s.k. offentligt samrådsförfarande som har sammanfattats i ett arbetsdokument. Dokumentet utgör det första steget i det tvåstegsförfarande som kommissionen kommer att fullborda under år 1998 genom att lägga fram ett meddelande med ytterligare analyser och förslag. Utskottet anser att riksdagen, i avvaktan på resultatet av det utredningsarbete som pågår, inte bör göra något uttalande i den s.k. konvergensfrågan.

Sammanfattning av utskottets ställningstagande

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslår utskottet att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation och avslår samtliga yrkanden i motionerna 1997/98:T59 (m) och 1998/99:T220 (m).

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande lag om ändring i telelagen (1993:597)
att riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597),
2. beträffande lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation
att riksdagen med avslag på motionerna 1997/98:T59 och 1998/99:T220 yrkande 11 antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation.
res. 1 (m)

Stockholm den 10 november 1998

På trafikutskottets vägnar

Monica Öhman

I beslutet har deltagit: Monica Öhman (s), Sven Bergström (c), Per-Richard Molén (m), Jarl Lander (s), Hans Stenberg (s), Karin Svensson Smith (v), Johnny Gylling (kd), Tom Heyman (m), Krister Örnfjäder (s), Lars Björkman (m), Monica Green (s), Inger Segelström (s), Stig Eriksson (v), Tuve Skånberg (kd), Kenth Skårvik (fp), Mikael Johansson (mp) och Jan-Evert Rådström (m).

Reservation

Lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation (mom. 2)

Per-Richard Molén, Tom Heyman, Lars Björkman och Jan-Evert Rådström (alla m) anser:

dels att utskottets ställningstagande bort ha följande lydelse:

Vi delar den i motionerna 1997/98:T59 (m) och 1998/99:T220 (m) framförda uppfattningen att förfarandet med allmän inbjudan till ansökan bör omfatta alla former av radioanvändning, dvs. t.ex. även ljudradio och television riktad till allmänheten. Som framhålls i motionerna konkurrerar alla radioutsändningar om frekvensutrymmet vilket gör det naturligt att fördelningen av frekvenser sker utifrån samma regler.

Vidare anser vi att tillståndsmyndigheten bör ha möjlighet att tillämpa ett auktionsförfarande vid en slutlig bedömning av tillståndsansökningar. Utskottet vill erinra om att Post- och telestyrelsen år 1994, dvs. före 1995 års ändring av 12 § telelagen (prop. 1994/95:128, bet. 1994/95:T17, rskr. 1994/95:271), avsåg att tillämpa ett sådant förfarande i samband med prövning av ansökningar om flygtelefoni, nämligen för det fall att fler än två sökande vid tillämpning av vissa angivna kriterier bedömdes lika lämpade att bedriva verksamheten (jfr. PTSFS 1994:4).

Som framhålls i motionerna pågår en sammansmältning av det som tidigare har kunnat definieras som tele-, data- respektive rundradiotjänster. Vi delar motionärernas uppfattning att den tekniska utvecklingen inte gör det meningsfullt att ha skilda lagar för nämnda områden.

Vad vi nu har anfört om *dels* ett förfarande med allmän inbjudan, omfattande all radioanvändning, *dels* ett auktionsförfarande i samband med allmän inbjudan samt *dels* en gemensam lagstiftning på tele-, data- och radioområdet, bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna. Motionerna tillstyrks följaktligen i nu behandlade delar.

I avvaktan på att regeringen utarbetar och för riksdagen framlägger förslag av den innebörd vi har förordat ovan är vi beredda att acceptera det nu föreliggande förslaget till lag om ändring i lagen om radiokommunikation.

dels att utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation* att riksdagen *dels* antar regeringens förslag till lag om ändring av lagen (1993: 599) om radio kommunikation, *dels* med bifall till motionerna 1997/98:T59 och 1998/99:T220 yrkande 11 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört.

Propositionens lagförslag

1. Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597)

Härigenom föreskrivs¹ att 20 b och 20 d §§ telelagen (1993:597)² skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 b §

Utöver vad som följer av 20 § är den som tillhandahåller teletjänst som är anmälningspliktig enligt 4 a § och är anmäld enligt 4 b § skyldig

1. att tillgodose varje rimlig begäran om sammankoppling med telenät för samtrafik,

2. att *publicera* sina *taxor* för samtrafik, 2. att *offentliggöra* sina *villkor* för samtrafik,

3. att erbjuda likvärdiga villkor till alla som begär samtrafik,

4. att på begäran lämna sådan information som är nödvändig för överenskommerelser om samtrafik,

5. att ge in avtal om samtrafik till tillsynsmyndigheten, samt

6. att i sin redovisning av rörelsen hålla intäkter och kostnader för samtrafik avskilda från intäkter och kostnader för annan verksamhet.

Första stycket 2 och 6 gäller inte den som tillhandahåller mobila tele-tjänster.

Den som är anmäld enligt 4 b § skall på begäran av tillsynsmyndigheten styrka att ersättning för samtrafik är sådan som sägs i 20 § andra stycket första meningen.

Om *en taxa* som avses i första stycket 2 inte stämmer överens med denna lag eller med tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får tillsynsmyndigheten besluta att *den* skall ändras på ett visst sätt.

Om *ett villkor* som avses i första stycket 2 inte stämmer överens med denna lag eller med tillståndsvillkor eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, får tillsynsmyndigheten besluta att *villkoret* skall ändras på ett visst sätt.

20 d §

Den som tillhandahåller nätkapacitet inom ett allmänt tillgängligt telenät är skyldig att på begäran, av någon annan som tillhandahåller sådan nätkapacitet, medverka till sammankoppling av telenätet med dennes telenät för att upprätta sammanhängande förbindelser i näten.

Beträffande sådan sammankopp-

Beträffande sådan sammankopp-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 97/33/EG av den 30 juni 1997 om samtrafik inom telekommunikation i syfte att säkerställa samhällsomfattande tjänster och samverkan genom tillämpning av principerna om tillhandahållande av öppna nät (EGT nr L 199, 26.7.1997, s. 32, Celex 397L0033).

² Lagen omtryckt 1997:397.

ling skall bestämmelserna om sam-
trafik i 20 a, 20 b första stycket 3–5
och *andra* stycket samt 20 c §§ till-
lämpas.

ling skall bestämmelserna om sam-
trafik i 20 a, 20 b första stycket 3–5
och *tredje* stycket samt 20 c §§ till-
lämpas.

1998/99:TU3
Bilaga

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1993:599) om radiokommunikation

dels att 9, 12 och 13 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 9 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

Tillstånd att inneha och använda radiosändare skall på ansökan meddelas, om

1. det kan antas att radiosändaren kommer att användas på ett sådant sätt att annan tillåten radioanvändning i Sverige och i utlandet inte riskerar att bli skadligt påverkad,

2. radiosändaren, tillsammans med avsedd radiomottagare, är så beskaffad i tekniskt hänseende att den uppfyller rimliga krav på en effektiv frekvensanvändning och på möjligheten att verka i en miljö som den är avsedd för,

3. det kan antas att användningen inte kommer att hindra sådan radiokommunikation som är särskilt viktig med hänsyn till den fria åsiktsbildningen,

4. radioanvändningen inte kommer att ta i anspråk frekvensutrymme som behövs för att upprätthålla en rimlig beredskap för utveckling av befintliga och nya radioanvändningar, och

5. det kan antas att användningen inte kommer att inkräkta på det frekvensutrymme som behövs för Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt och i den utsträckning som anges i 6 § Försvarets materielverk.

Särskilda bestämmelser om tillstånd att inneha och använda radiosändare i vissa fall finns i 9 a §.

Tillstånd att inneha och använda radiosändare för sådana utsändningar som förutsätter att sökanden eller någon annan som sökanden utför sändningsuppdrag åt fått medgivande enligt annan lag eller enligt bestämmelser meddelade med stöd av annan lag, får meddelas endast om sådant medgivande föreligger.

9 a §

När det uppkommer fråga att meddela tillstånd att inneha och använda radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar och det kan antas att det frekvensutrymme som kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt alla

¹ Senaste lydelse 1995:463.

som vill driva sådan verksamhet, skall prövningen ske efter ett förfarande med allmän inbjudan till ansökan. Detsamma gäller när det frekvensutrymme som avsatts för en viss radioanvändning utökas eller på annat sätt medger att ytterligare tillstånd meddelas.

Första stycket gäller inte sådan radioanvändning som

1. avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen,

2. omfattas av 12 § telelagen (1993:597), eller

3. är avsedd för privat bruk.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillståndsmyndigheten får meddela föreskrifter om de sakliga grunder som skall tillämpas vid prövning enligt första stycket.

12 §

Tillstånd skall gälla för en bestämd tid.

Vid bestämmande av tillståndstiden skall följande särskilt beaktas:

1. framtida förändringar i radioanvändningen,
2. den tid som sändaren är avsedd att användas,
3. den tekniska utveckling som kan väntas,
4. den tid som krävs för att uppnå ett rimligt ekonomiskt utbyte av utrustningen, och

5. sådant medgivande som avses i 9 § *andra* stycket.

5. sådant medgivande som avses i 9 § *tredje* stycket.

13 §

Ett tillstånd skall återkallas om

1. radiosändaren har använts i strid med tillståndsvillkoren och avvikelserna inte kan anses vara av mindre betydelse,

2. radiosändaren har använts i en betydligt mindre omfattning än vad som svarar mot tillståndsvillkoren eller ett sådant medgivande som avses i 9 § *andra* stycket har upphört att gälla och särskilda skäl inte talar mot återkallelse,

2. radiosändaren har använts i en betydligt mindre omfattning än vad som svarar mot tillståndsvillkoren eller ett sådant medgivande som avses i 9 § *tredje* stycket har upphört att gälla och särskilda skäl inte talar mot återkallelse,

3. tillståndet i något avseende av betydelse har påverkats av felaktiga uppgifter från sökanden,

4. förändringar inom radiotekniken eller ändringar i radioanvändningen i utlandet på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas, eller

4. förändringar inom radiotekniken eller ändringar i radioanvändningen på grund av internationella överenskommelser som Sverige anslutit sig till medfört att ett nytt tillstånd med samma villkor inte skulle kunna meddelas, eller

5. tillståndshavaren begär att tillståndet skall återkallas.

Återkallelse enligt första stycket 1 får, om inte omedelbar återkallelse krävs för att förhindra fortsatt missbruk, ske först om tillståndshavaren inte har följt ett föreläggande att tillämpa meddelade tillståndsvillkor. Ett sådant föreläggande meddelas av den myndighet som regeringen bestämmer och får förenas med vite.

I fall som avses i första stycket 2, 3 och 4 får tillståndet återkallas endast om det inte är tillräckligt att tillståndsvillkoren ändras.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

2. Lagen tillämpas även på ansökningar om tillstånd som gjorts före ikraftträdandet.

3. I fråga om tillstånd som har beviljats före ikraftträdandet gäller 13 § i sin äldre lydelse.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Propositionen.....	1
Propositionens huvudsakliga innehåll.....	1
Motionerna	2
Motion med anledning av propositionen.....	2
Motion från den allmänna motionstiden 1998	2
Utskottet	2
Förslag till lag om ändring i telelagen.....	2
Propositionen	2
Utskottets ställningstagande.....	3
Förslag till lag om ändring i lagen om radiokommunikation	3
Propositionen	3
Motionerna	4
Utskottets ställningstagande.....	5
Hemställan	7
Reservation	8
Lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation (mom. 2)	8
Propositionens lagförslag.....	9
1. Förslag till lag om ändring i telelagen (1993:597).....	9
2. Förslag till lag om ändring i lagen (1993:599) om radio- kommunikation	11